

Megállunk egy szusszanásra

Ha már, így az évvizsgára esett ez a sajátos számvetés, hát tegyük meg jó szívvvel! Az elmúlt fél évtized során lapunk képviseletében az országot keresztbe kasul bejártuk Gombás András budapesti vendéglőssel. Ha kilométerekben összeadnánk, több tízezer is lenne.

De miért is barangoltunk ilyen elszántan, kíváncsiságtól vezérelve? Mert lapunknak hivatása, hogy országos kitekintésben gondolkodjon, tudósítsa a vendéglős szakmáról, Gombás András barátunk pedig olyan szakember, aki hivatásának gyakorlása közben mások véleményére, tapasztalataira, ötleteire mindig is kíváncsi és nyitott volt.

Az első és meghatározó motívum ebben a mi közös missziómban

a mások munkájának feltétlen tisztelete. Járhattunk a Balaton partján, vagy éppenséggel a Nyírség távoli szegletében, azt kerestük, hogy az adott étteremben, vendéglőben vagy szállodában hogyan sikerült tulajdonosának megtalálni azt a karaktert, amellyel ki akart tűnni a piaci mezőnyből. A motivációk – mondanunk sem kell – ezerfélék voltak, de attól szép a vendéglátás, hogy egytől-egyig más és más gyökereket fedeztünk fel. Picinyke szakmatörténeti dokumentum, kicsit nagyképűbben fogalmazva, amolyan szociológiai „látélet csomag” mindez. Azt sem tagadjuk, hogy minden egyes kirándulás alkalmával meg volt a maga szellemi vagy éppenséggel gyakorlati hozadéka ezeknek a látogatásnak.

Gombás András vendéglős pályafutását többször is bemutattuk hasábjainkon, tiszteletreméltó az a szemléletmód, amelyet mind a mai napig képvisel. Tanulni másoktól, ugyanakkor saját gondolatait, tapasztalatait szintén továbbítani a felkeresett és az őt megkereső pályatársaknak. Nem nehéz mindezekből arra következtetni, hogy a barangolásunkhoz kitartó partnernek bizonyuló vendéglősünk igazi közösségi ember, aki nem csupán a saját háza táján próbálja megtalálni a különböző megoldási módozatokat, hanem a nagy egészben, a vendéglátós ágazatban is megpróbál eligazodni, jó utakat keresni. Aktívan szervezte a régiók képviseletét hosszú éveken át a Magyar Vendéglátók Ipartestületének égisze alatt, az utóbbi időszakban pedig külön is életre hívott egy olyan szakmai tömörülést, amely szintén az egyes hazai vendéglátós régiókhoz köthető. **Régiós Szövetség** néven fut ez a rendkívül demokratikus szerveződés, hiszen tagdíjat sem kell fizetni, ugyanakkor az egyes csapattagok (éttermek, vendéglők és azok tulajdonosai) számára bemutatkozó folyamatosan frissített honlap áll rendelkezésre, a vendéglátós szakmával kapcsolatos legfrissebb hírekkel, eseményekkel, törvény és szabály magyarázatokkal.

Adódik a kérdés, hogy a magyarországi vendéglátást olyannyira jellemző megosztottság közepette szükség van-e egy ilyen kötelékre? Meggyőződéssel vallja Gombás András, hogy fontos ez a fórum, mert a célrendszer nagyon egyszerű s egyben tiszta. Egységet felmutatva ez a közösség egymás értékeiből táplálkozik napról-napra. Nem véletlen, hogy az utóbbi néhány hónapban erősen megnövekedett a taglétszám (miközben a hivatalos szakmai érdekképviseletet

ellátó országos testület vezetősége tagadhatatlanul nagy erőket összpontosít saját tagtoborzására). De nem az a cél, hogy versengés alakuljon ki a különböző szakmai szervezetek között. Gombás András ennek ellenkezőjében hisz: végre talán-talán már valóban össze kellene fogni, ugyanis a készülő új turizmustörvény tartalmi elemei között még mindig nem megfelelő hangsúllyal kap figyelmet és jogosítványokat a vendéglátás, holott tagadhatatlanul fajsúlyos területről van szó.

Az év végi kis számvetésünk egyik sommázata az lehet, hogy a magyar vendéglátás sűrűjében való ilyen intenzív forgolódás, megjelenés, érdeklődés és kíváncsiság semmiképp nem volt haszontalan Gombás András életében. Az aggodó hang azonban nem halványult, hiszen e pillanatban is több sebtől vérzik ez a fontos szolgáltató ágazat. Alakulnak ugyan újabbnál-újabb vendéglők, éttermek és bisztrók, de annál jóval többen dobják be a törölközőt a pályatársak népes mezőnyéből. Túlzónak hat, de a szép csendes „kivézetés” időszakát éljük most, s a jövő évtől senki ne várjon csodát, mentőövet. Nehéz időszakra kell felkészülni!

Azért mégse legyünk pesszimisták, hiszen az oly sok vendéglátós műfajban sikereket elérő Gombás András azt mondja, ha lehetősége lesz rá, visszatér az alapokhoz. A Gombás Éttermet annak idején lépcsőről-lépcsőre alakította, formálta, eljutva nagyságrendeket tekintve odáig, hogy mára a grandiozitás (nagy alapterület) erősen visszahúzó erő. A mostani helyzet – véleménye szerint – csakis a hangulatos kisvendéglőknek kedvez, ahol a személyesség és a jó konyha dominál. Átláthatóság, kis, ám ütőképes személyzet, karakteres, nem sokoldalú étlappal.

Következő barangolásunk helyszíne nem is lehet más, mint ez a most még csak tervezgetett, de remélhetően meg is valósítható új helyszín bemutatása...

Kiss Dezső Péter
www.gombaseterem.hu